

238. Kegyes Jézus, ó, jöjj el...

1. Ke - gyes Jé - zus, ó, jöjj el, Szí - ve - met il -
Föl - di zaj - ból e - rőd - del Ma - gad - hoz ve -

les - sed, Hogy hí - ven Szí - vem - ben Min - dig ér - ted
zes - sed,

él - jek, E - gye - bet meg - ves - sek!

2. Ébreszd alvó elmémet, Leghűbb lelkipásztor,
Ha nem őrzöd lelkemet, Gyötrőrdném, mint sokszor.
A világ Mit sem ad, De ha veled leszek, Éltet, nyugtot nyerek.
3. Szabadítsd meg lényemet A bűntől egészen,
Fordítsd feléd szívemet S békéd velem lésszen,
Hogy legyen Mindenben Szívem alázatos Néked háládatos.
4. Urunk, hú Immánuel, Te merő szeretet,
Szívem s lelkem emeld fel, Vezessél engemet,
Hogy vágyam Imában Benned elmerüljön, Szembe ne szegüljön!
5. Földi gondok hagyjatok, S mind, mi zavar engem!
Jézus, csendben hallgatok, Ha megszólalsz bennem.
Nyugalmat Csak Te adj, Akaratod légyen, Én most csak ezt kérem!
6. Ami elvált, egyesítsd; Vedd el kevélységem;
Ami zavart, megbékítsd; Törd meg keménységem;
Hogy bennem Teljesen Csak Lelked lakozzon, És Ő igazgasson!